

KOORGELEIDE

Uitgave van de Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond

nummer 16
maart 2017

INHOUDSOPGAVE:

Prelude	1
Van het secretariaat, Salariëring	2
Nooit meer conflicten	3
Conflicten repetitie	4
Conflicten pastoraat	5
Oorlog in de kerkmuziek	6
Duschi Curaçao	9
Veertigdagentijd	11
Toelichting muziekbladen	13
DO-UT-DES Muziekbladen	
Duwen en trekken	17
Vanaf de orgelbank	20
Zingend ten strijde	21
Uit de oude doos	23
Jubilea	25
Verslag KIA	26

OMSLAG:

De handen van een man, vrouw en kind.

De geborgenheid van een gezin. Een plek waar het veilig hoort te zijn.

Van waaruit je de wereld intrekt. En waar je vaardigheden leert door goede voorbeelden. Waar je muziek leert te ontdekken en waarderen en wellicht zelf leert maken.

Het gezin, het kleinste harmonische koortje ter wereld.

REDACTIE:

Ad Voesten
Vic. Drs. E. Smeets
Marian Verstappen (secretaresse)

E-mail:
koorgeleide@gmail.com

Postadres:
Postbus 470, 6040 AL Roermond

PRELUDE

2017 is het jaar van het gezin. Een gezin hoort het veilige nest te zijn van waaruit de toekomst kan uitvliegen. Hier leren we, en krijgen we geestelijke en praktische bagage mee om een levensreis te kunnen beginnen en, wellicht, ooit zelf een nest te bouwen. Eigenlijk is een gezin hetzelfde als een koor of zelfs een kerkgemeenschap. We moeten ons thuis voelen. Het moet er veilig zijn. We moeten er kunnen leren. En ons gesteund voelen door de gezinsleden. Maar ook in de beste families komen wel eens conflicten voor. Ook in koor en kerk. In deze aflevering van Koorgeleide vinden we dit beladen onderwerp als rode draad terug. We proberen te spiegelen. Tot nadenken te stemmen. En daardoor wellicht een lichtpuntje of zelfs een oplossing te bieden.

Conflicten horen bij het mens zijn. Maar de vraag is hoe je er mee omgaat. Ook lezen we in deze Koorgeleide dat zelfs kerkmusici zich muzikaal bezig houden met strijd. Dat levert dan weer boeiende muziek op.

U kunt zich dus weer wapenen voor een naar wij hopen interessante en vredelievende Koorgeleide.

De redactie

Het volgende nummer van Koorgeleide verschijnt eind juni. Kopij kunt u inleveren vóór **20 mei** bij: koorgeleide@gmail.com of SGV in het Bisdom Roermond, t.a.v. Koorgeleide, Postbus 470, 6040 AL Roermond. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten.

Onderscheidingen voor koor- en zangersjubilea kunnen **minimaal 2 maanden van tevoren** worden aangevraagd bij sgv.onderscheidingen@gmail.com of per post: SGV in het bisdom Roermond, t.a.v. Jos Sijstermans, postbus 470, 6040 AL Roermond.

Een actueel adressenbestand is zowel voor u als voor ons van groot belang.

Mocht de adressering van het koorsecretariaat niet (meer) juist zijn, gelieve dit dan z.s.m. te melden aan sgv.onderscheidingen@gmail.com En anders per post: SGV in het bisdom Roermond, t.a.v. Jos Systemans, postbus 470, 6040 AL Roermond.

VAN HET SECRETARIAAT

SALARIËRING KERKMUSICUS PER 1-1-2017

De bedragen worden per uur vastgesteld naar bevoegdheid en naar uitoefening van de gecombineerde dan wel enkelvoudige functie, conform de interdiocesane regeling Salariëring kerkmusicus. De (bruto) uurbedragen zijn per 1 januari 2017 met 0,9 % verhoogd.

Dienstjaren	Dirigent of Organist			Dirigent en organist		
	Bev.III	Bev.II	Bev.I	Bev.III	Bev.II	Bev.I
1	20,55	23,70	26,60	31,90	36,90	41,90
2	21,05	24,50	27,60	32,00	37,75	44,00
3	21,60	25,30	28,65	32,90	37,90	43,20
4	21,75	25,65	29,15	33,45	38,75	44,25
5	22,25	26,45	30,20	34,00	39,55	45,30
6	22,75	27,25	31,30	34,50	40,35	46,35
7	23,25	27,95	32,30	35,00	41,20	47,35
8	24,20	29,50	33,95	36,15	42,85	49,30
9	24,70	30,00	35,00	36,70	43,65	50,30
10 of meer	25,20	30,75	36,05	37,25	44,45	51,30

De salariëring van de kerkmusicus, die niet valt onder de hierboven onder I t/m III bedoelde bevoegdheidscategorieën, maar die niettemin een arbeidsovereenkomst of overeenkomst tot het verrichten van enkele diensten heeft gesloten met het bestuur, luidt als volgt:

Niveau	Bruto uurtarief dirigent en organist	Bruto uurtarief dirigent of organist
A	€ 28,80	€ 19,25
B	€ 19,00	€ 13,05

NOOIT MEER CONFLICTEN!

Via mensen in mijn kerk-muzikale werkomgeving hoor ik vaak verha-

len over conflicten binnen de kerkgemeenschappen. Onenigheid over muziekkeuzes, over kosten, of over het pastorale beleid. Heel erg vaak blijkt uit die verhalen dat de situatie al is geëscaleerd. Boosheid voert de boventoon.

Boze priesters, boze kerkbestuursleden, boze zangers en boze organisten. Iedereen wil zijn gelijk halen. En iedereen heeft meestal ook een zekere mate van recht van spreken. Vanuit het eigen perspectief heeft tenslotte iedereen gelijk. Veel van de conflicten vinden hun oorsprong in een gebrek aan kennis over de materie waarmee men werkt. Een voorbeeld. Koren die geen idee hebben van de bijzonderheden en regelgeving rondom de Liturgie en zodoende botsen met de geestelijkheid. Maar ook de geestelijkheid die soms niet goed kan inschatten hoe te communiceren en te werken met groepen vrijwilligers met hun eigenheid en achtergronden. Zij roepen onbegrip op bij de vrijwilligers.

Ook het gebrek aan kundige kerkbestuursleden is een probleem. Een kundig kerkbestuurslid is iets anders dan een kundige bedrijfsleider. Een kerkbestuurslid zal een allrounder moeten zijn. Iemand die bestuurt met als primair doel; "Wat kan ik, in positieve zin, betekenen voor een parochiegemeenschap." Of "Hoe houd ik het vuur van de kerkgemeenschap brandend." Daarvoor heb je creatieve mensen nodig met oog voor het geheel en de details. Een voorzitter staat dan boven de partijen. Hij informeert en delegeert. Stelt zich vragend op en vooral, verbindend. Een bruggenbouwer.

Conflicten

Oplossingen

Voor al de functies binnen de kerk is het goed om eens af en toe stil te staan bij het ei-

gen functioneren. Ben ik wel de herder die zijn schapen weidt? En voert naar grazige weiden? Of verwaarloos ik mijn kudde? Hoe kan ik het heilige vuur brandend houden en wat heb ik daar zelf voor nodig? Ziet de kudde in mij een goede herder? Hoe komen de schapen weer naar mij toe?

Ben ik de koorleider die het koor zoekt? Dienstbaar aan de Liturgie en de mensen. Heb ik voldoende kennis om deze functie goed te vervullen? Ben ik nog gemotiveerd om te investeren in mezelf en daardoor anderen muzikaal te enthousiasmeren. Kan ik eigenlijk wel de leiding geven die past bij het werken in een parochiegemeenschap?

Ben ik eigenlijk wel in staat om het koor op een verantwoorde manier te begeleiden op het orgel? Wil ik mezelf (blijven) bekwamen om dit te realiseren?

Heel vaak wordt er in een conflictsituatie gewezen naar elkaar. Zelden veranderen meningen of worden fouten toegegeven. Maar ook zelden worden ze vergeven. Ons geloof is een geloof van samen zijn en samen doen. Een geloof van liefde voor elkaar. De oplossing echter van onze geloofsgemeenschapsproblemen ligt niet in het samen, maar in de verandering van het individu.

Alleen zij die zichzelf elke dag opnieuw willen uitvinden kunnen samen een wereld van verschil maken.

AV

CONFLICTEN TIJDENS DE REPETITIE

U zult het allemaal wel een keer meegemaakt hebben. Conflicten tijdens een repetitie. Plotselinge uitbarstingen van frustraties door de dirigent of koorleden. Onderlinge onenigheid tussen koorleden en bestuur. Of verschil van mening over zitplaatsen en kwaliteit van de stemmen. Dit soort problemen overvallen ons vaak. Ze lijken uit het niets te zijn ontstaan en in een keer barst de bom, meestal door een terloopse opmerking tijdens een repetitie van de betrokkenen. Wat kun je doen om dit soort conflicten te voorkomen? Ik zal wat tips ten aanzien van de belangrijkste spelers in het veld de revue laten passeren.

Conflicten

Allereerst de dirigent. Vaak het gezicht van een koor. Op de voorgrond tredend met een duidelijke visie. Een koor wil graag met zachte hand geleid worden door een dirigent die doelen heeft gesteld. Dat hoeven geen hoogdravende doelen te zijn, maar voor de groep moet te allen tijde duidelijk zijn waarvoor men repeteert. Er moet dus structuur zijn op een repetitie. Deze visie en structuur moet voortdurend naar de koorleden toe gecommuniceerd worden. Wat zingen we vandaag? En waarvoor zingen we vandaag? Waar gaan we het komende jaar aan werken? Het realiseren van deze structuur zorgt voor rust binnen het koor. Eventueel kan er met een muziekcommissie gewerkt worden. Beter is het echter als de dirigent repertoire voor de hele groep presenteert. De draagkracht is dan altijd groter en de lijnen korter. Een goede dirigent voelt aan wat zijn koor wil en kan zingen en of er mogelijkheden zijn om muzikaal te experimenteren. Bovenstaande basisvoorwaarden zorgen voor muzikaal inhoudelijke rust in het koor. De koorleden zelf dienen gemotiveerd te zijn om zich in een groepsproces mee te laten nemen. Het individu wat zich voortdurend verzet tegen het groepsproces heeft misschien niet begrepen hoe een koor werkt. Soms heeft men simpelweg nooit uitgelegd wat er verwacht wordt van een koorlid. Ook is het belangrijk om te besturen vanuit de groep. Veel toelichting geven op te nemen besluiten en de dagelijkse gang van zaken binnen het bestuur zorgt ervoor dat leden weten wat er op de achtergrond speelt. De jaarvergadering hoeft dan geen spannende avond te worden waar menigeen zit te wachten wanneer de pijnlijke opmerkingen en vragen komen. Ook hier kunnen de dirigent en de voorzitter een grote rol spelen door tijdens de repetities te monitoren waar mogelijke misverstanden ontstaan. Tijdig ingrijpen door erover te praten voorkomt ook hier weer conflicten. Anticiperen. Het werkwoord dat de kerkmuzikale wereld te weinig gebruikt. Benoem problemen in een vroeg stadium. Misschien zelfs al voordat er problemen zijn! Zo is het bijvoorbeeld heel verstandig om eens met de leden te praten over hoe te handelen als er tijdens een mis iemand van het koor onwel wordt. Of voordat het een rol speelt al met de groep een gesprek te hebben over wat te doen als de stem niet meer past binnen het koor.

Wij, als dirigenten, zijn vaak volledig gericht op onze muzikale taak. Maar we vergeten dat we deze taak alleen goed kunnen uitvoeren als we de steun en het vertrouwen van de groep hebben. Deze steun en vertrouwen moet je terecht verdienen. Daarom is het van essentieel belang om jezelf ook didactisch te scholen. Hoe breng ik informatie over? En hoe vang ik signalen op? Deze kennis zorgt voor meer plezier en resultaat in je werk of hobby en ook de koren zullen je dankbaar zijn. Op naar een nieuw conflictvrij koorjaar!

AV

CONFLICTEN IN HET PASTORAAT

Oplossingen

Naast de problemen die er in de koren kunnen ontstaan blijkt uit de praktijk dat ook de relatie met de voorganger wel eens danig onder druk komt te staan. Zij die priester zijn geworden kennen, door jarenlange studie, een gedegen structuur en hebben een hoge mate aan inhoudelijke kennis. Er is motivatie. Het geloof is je leven geworden. Je wilt mensen bijstaan en het geloof uitdragen.

Waarom stuiten we dan in de praktijk regelmatig op wederzijds onbegrip en weerstand tegen het pastorale handelen?

Ook hier geldt de basisregel "keer terug naar jezelf". Beantwoord eerst de vraag: "wat heb ik nodig om mijn roeping op een verantwoorde en plezierige manier uit te kunnen dragen?"

De omstandigheden rondom de roeping van het priesterschap zijn in deze tijd nu niet bepaald ideaal. De lasten van onroerend goed, het moeilijk vinden van goede bestuurders en vrijwilligers, de vooroordelen en desinteresse en soms zelfs de vijandigheid van de maatschappij. Het antwoord op bovenstaande vraag bepaald in grote mate wat voor een uitstraling de parochie mogelijk krijgt. Introvert, maar binnen gekeerd of extravert, met open deuren. Overigens hoeft het introverte karakter van een roeping niet per definitie negatief te zijn. Een combinatie van retraite en het naar buiten treden lijkt in de praktijk ook erg aan te slaan. Ook hier geldt dat de manier van communiceren met de buitenwereld bepaalt hoe men tegen het pastoraat aankijkt. Een van de valkuilen van het priesterschap is de mogelijkheid om zich af te zonderen in een eigen wereld. De pastorie en de kerk als veilige burcht tegen een onzekere buitenwereld. De veiligheid van de, vóór Vaticanum II, omgeving waarin status en ritus duidelijk waren. Het hedendaagse pastoraat in Nederland kent grote uitdagingen voor zij die bereid zijn zichzelf tegen de windrichting in voort te bewegen. Leiding geven vanuit het priesterschap is vele male moeilijker dan leiding geven in de kerkmuziek. Als priester ben je een voorbeeld, een metgezel en toehoorder. Een doener en denker. Misschien is dat soms wel teveel gevraagd voor een mens.

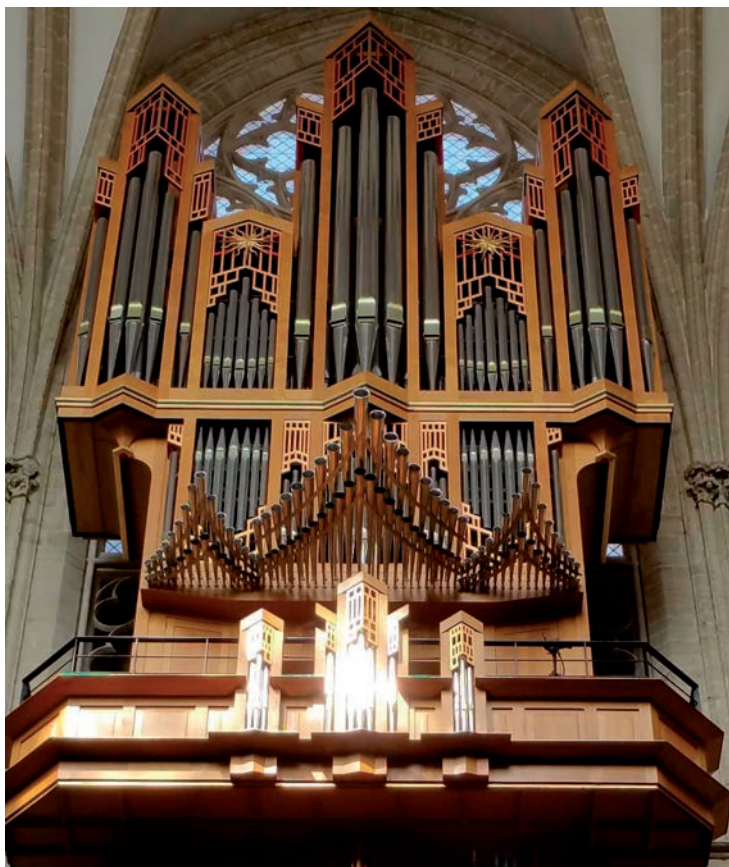
Toch weten en zien we dagelijks dat ze er zijn. De denkers en doeners. Op handen gedragen omdat ze er voor anderen willen zijn. Een open geest is dan ook een van de voorwaarden voor een succesvol en conflictvrij pastoraat. Welgemeende interesse in de medemens betaalt zich altijd terug.

En ook bij het pastoraat is het van belang elkaar als beroepsgroep op te blijven zoeken en te enthousiasmeren. En waar mogelijk problemen vroegtijdig te signaleren en gezamenlijk te bespreken en aan durven te pakken. Zo kunnen we in het voetspoor van Jezus treden. Niet als een supermens maar als één van zijn bescheiden volgelingen met een groot hart.

OORLOG IN DE KERKMUZIEK

In Nederland kennen we al een generatie lang geen gewapend conflict meer. Wij leven in vrede en welvaart. Een uitzonderlijk lange periode wat veel mensen zich niet lijken te realiseren. Kijken we naar de geschiedenis dan lezen we dat oorlog een voortdurende metgezel was van de mens. Ook de muzikanten en componisten hadden er mee te maken en werden er door beïnvloed. Zo was het in de 15^e, 16^e en 17^e eeuw gebruikelijk om een zogenaamde "Bataille" te componeren. Een

muzikale schildering van een veldslag. Zelfs voor het kerkorgel vinden we prachtige voorbeelden van deze strijd lustige muziek. Vaak gespeeld met een registratie van tongwerken. Waarbij de "chamade" (het naar voren gekantelde trompetregister in het orgelfront) veelvuldig werd gebruikt. Deze aflevering van Koorgeleide heeft als rode draad "conflicten". De Bijbel staat er bol van. Het Oude Testament lijkt één strijdtoneel waar een mensenleven weinig waard lijkt. Het Nieuwe Testament daarentegen verdedigt juist de zwakkere mens die ten onder dreigt te gaan aan geweld. Een "Bataille" in de kerk is dus helemaal niet zo'n kerkmuzikaal vreemd element. En zo kunnen we horen dat een conflict in de kerkmuziek soms erg boeiend en zelf aangenaam kan zijn.

Batalla del 5. Tono

Anónimo
del Siglo XVII

9

15

22

28

34

40

46

50

54

57

61

65

DUSCHI CURAÇAO!

In februari mocht ik een weekje op Curaçao verblijven. Goede vriend bezocht die daar pastoor is geworden. Inspirerend weekje. Niet alleen om als vrienden samen te zijn, ook niet alleen om zo'n eiland eens te leren kennen en te genieten van veel moois daar – ik ga u verder niet op z'n Facebooks vervelen met 'wat ben je aan het doen?' en van je liket 't maar, gevolgd door de meest onnozele reacties vaak - maar ook om de kerk aldaar eens van nabij mee te maken.

Goed, het is maar een week, maar je krijgt een indruk. Mensen zijn vriendelijk en God staat er centraal in het leven, dat mag je toch wel zeggen. Of het uiteindelijk allemaal in het kerkelijk wetboek past wat daar ook allemaal gebeurt ... maar het heeft iets puurs!

En dat geldt ook voor de liturgie. Wat meteen opviel was dat mensen actief betrokken meedoen. Niet dat aarzelend afwachtede van bij ons: mensen zitten hier in de kerk vaak hetzelfde als in de schouwburg, oordelend of dat wat gebracht wordt past bij hun verwachtingspatroon, maar daar ging het biddend en zingend, stil luisterend en actief deelnemend, ook in houdingen en gebaren.

Natuurlijk, in zo'n tropenklimaat met waaiers om je oren ter grootte van een windmolen en met Mistijden ergens tussen tien voor en kwart over, kun je met de eigen dynamische finesse van een pes-quassus-grafie niks. Maar voor wat de kerkmuziek betreft... het bisdom kent een eigen bundel, in 2011 nog eens herzien. Als je bij alle gezangen de melodieën had afgedrukt zou Laus Deo iets minder dik zijn, denk ik. Maar dan wel zo'n eenheidsbundel zoals het Duitse Gotteslob: iedereen kent de gezangen, want andere worden er niet gezongen in de liturgie.

Op het eiland staan drie orgels: eentje in de kathedraal en in de basiliek St. Anna en de andere in de Joodse synagoge. Dat laatste begeleidt Hazzan Avery Tracht, een rabbi met een geweldige baritonale stem. Dan komt de sabbat inderdaad wel binnen als hij op vrijdagavond inzet! Voor de rest wordt de liturgische zang begeleid door bandjes en koortjes, die allemaal – zo vertelde mijn vriend me – door het bisdom goedgekeurd waren. Zonder stempel van het bisdom kom je niet in de liturgie: wat muzikaal beneden alle peil is en wie zich niet houdt aan wat gevraagd wordt in de liturgie, kan het vergeten. Op het eerste gehoor had elk bandje zo z'n eigen tempo en interpretatie van de gezangen, maar wat er gezongen werd viel overal keurig binnen de paaltjes die het bisdom had uitgezet: enerzijds met genoeg ruimte voor eigen creativiteit, anderzijds binnen het dankbare criterium om bisdombreed te werken aan gezamenlijk liturgisch zangrepertoire, ten dienste van het zingende Godsvolk.

Voor ik op reis ging had ik nog een uitvaart te 'regelen' zoals dat heet. Het Dameskoor zou zingen, maar de familie had ook een soliste gecontracteerd (bewuste woordkeuze, gezien de financiële afhandeling van dit soort optredens ...). En daar vloog het een en ander natuurlijk weer uit de bocht. Ave Maria, natuurlijk, Panis Angelicus, ook zoals elke keer, en dan een tranentrekker uit de Italiaanse operawereld. Niet dat het lied iets met leven en dood, met de gestorvene, laat staan met God of eredienst te maken had, maar de soliste zong het zo graag en de familie vond het mooi. Daar zit je dan weer mooi mee te kijken ...

Natuurlijk, op Curaçao kun je met een pes quassus niks. En laat de laatste restitutie uit het Graduale Novum ook maar in de kast. Maar als je dan op Curaçao zit, en van op afstand denkt aan onze Nederlandse Samen-de-weg-kwijt-kerk met vaak navenante bijeenkomsten van zoeken, zoeken, zoeken en maar niet vinden, nu inmiddels toe aan een 50-jarig jubileum, en dan daar zo'n levende en levendige kerk ontmoet, uitgedrukt ook in de liturgie, dan snap je je wat 'Duschi' Curaçao betekent ... zoet, schattig, lief, aangenaam, knus, gezellig, fijn, gemoedelijk ... maar wel goed!

Ed Smeets

VEERTIGDAGENTIJD

In de veertigdagentijd vertonen de liturgische teksten van de zondagen een ander karakter dan die van de weekdagen. De zondag blijft een dag die met vreugde de verrijzenis van de Heer herdenkt, zelfs in de veertigdagentijd geeft de verrijzenis-gedachte glans aan de zondag. De grondgedachte van deze zondagsliturgie, Christus de overwinnaar van de Satan, wordt mooi samengevat in het middendeel van de pefatie op de eerste zondag van de veertigdagentijd: *"Veertig dagen heeft Hij gevestigd en door zijn voorbeeld deze tijd van boete geheiligd. Alle listen van de verleider heeft Hij weerstaan en ons geleerd de macht van het kwaad te overwinnen, om het Paasmysterie met een zuiver hart te vieren en eenmaal naar het eeuwig Paasfeest op te gaan".*

Christus heeft het kwaad, de Satan, de dood, overwonnen. Die triomf wordt ieder jaar her-nieuwd! In deze stemming zet de Introitus 'Invocabit me' de veertigdagentijd in.

Bij de voorbereiding van de gregoriaanse gezangen op de eerste zondag van de veertigdagentijd viel me op dat alle teksten van de gezangen van deze zondag in het Romeinse Missaal genomen zijn uit psalm 90 (91). Ook in het evangelie van vandaag, waarin Jezus door de duivel op de proef wordt gesteld, citeert Jezus psalm 90.

De tekst van de introitus (GR 71) is één grote belofte die naar een climax toewerkt. Ook in de melodie zien we een stijgende lijn: de eerste zin is op sol gebouwd, de tweede zin speelt zich vanaf *eripiam* vooral rondom de la af, om via de si op *glorificabo* (met het melodisch hoogtepunt op de hoge mi) op de reciteertoon do uit te komen bij het woord *longitudine*. De melodie daalt via si en la op *adimplebo* af naar de slotcadens op de grondtoon sol.

We staan op zondag 'Invocabit me' aan het begin van een serieuze tijd, een tijd die eeuwenlang gekenmerkt werd door boetedoening en vasten. Vasten vraagt veel van mensen. In psalm 90 (91) worden we echter gesteund, God wil alle nood van ons wegnemen (*eripiam*), belooft ons met roem te overladen (*glorificabo*), tot in lengte van dagen schenkt Hij ons leven (*adimplebo*) en tot slot zal Hij ons Zijn heil laten zien (*et ostendam illi salutare eum*).

De Tractus *Qui habitat* van deze eerste zondag waarop ik dit stukje schrijf, is rijk aan schakeringen, luidde de vasten in en behoedt ons onder andere voor de duivel van de middag, die vroeger door monniken zeer gevreesd werd. 's Middags stak bij monniken tijdens het vasten het hongergevoel de kop op, 's nachts waren ze al opgestaan voor de Getijden en de eerste en enige maaltijd was pas ná zonsondergang.

Ook de verveling kon dan parten gaan spelen, monniken konden het in hun cel niet meer uithouden en zochten afleiding. Op zo'n moment slaat de duivel van de middag toe, dan worden mensen blootgesteld aan verleidingen.

Deze Tractus, die ons de hele psalm laat zingen, is een fraai overblijfsel uit de tijd dat de gregoriaanse gezangen nog niet werden teruggesnoeid tot alleen een antifoon of een enkel psalmvers, zoals heden ten dage gebruikelijk is bij Introitus, Tractus, Offertorium en Communio. De oude Kerk was een psalmzingerende kerk! Zoals we kunnen zien hoeft zo'n lange psalmodie helemaal niet saai of monotoon te zijn. De tekst zit vol gedachten, de melodie is rijk aan afwisselende motieven en varianten. Zo'n tractus moet in een levendig tempo gezongen worden! Deze psalm, die vanouds ook in de Completen wordt gezongen in een mooie spirituele verbinding met de Lofzang van Simeon (*Nunc dimittis: Laat nu uw dienaar gaan, Heer, mijn ogen hebben uw heil aanschouwd*), leert ons in treffende beelden hoe heilzaam het is om op God te vertrouwen.

14 februari 2016,
Cyriel Tonnaer

TOELICHTING DO-UT-DES MUZIEKBLADEN

Onder deze naam biedt de Sint-Gregoriusvereniging de kerkkoren en kerkmusici van de parochies in het bisdom Roermond nieuwe composities aan.

De naam is enerzijds muzikaal, anderzijds vormt zij een latijnse zin. Vertaald luidt deze: "ik geef opdat jij zult geven".

Getransponeerd naar onze intentie betekent

dit zoveel als: wij als diocesane SGV bieden U deze muziekbladen aan opdat U er gebruik van zult maken en dit wellicht zult honoreren met een bijdrage ter bestrijding van de onkosten. U mag de koorcomposities legaal kopiëren en vergroten.

Wij zouden het fijn vinden als u ons hiervan op de hoogte stelt.

Driestemmig mis

Een zeer enthousiaste groep zangers, geringer in aantal dan voorheen maar door het klimmen der jaren neemt de stemomvang af. Wat nu te zingen? Wellicht de eenvoudige driestemmige mis op de hier volgende pagina's die ik gecomponeerd heb voor de koorzangers van de Sint-Martinuskerk in Maastricht.

De mis bestaat uit drie delen: Kyrie, Sanctus en Agnus Dei. Voor het Gloria zou men afhankelijk van de tijd van het jaar kunnen putten uit het rijke Gregoriaanse repertoire. De partijen voor sopraan, alt en mannenstem(tenor en bas samen) liggen volledig binnen het stembereik van de zangers en worden relatief snel opgenomen in het geheugen. De melodieën zijn niet ingewikkeld waardoor er veel ruimte blijft voor muzikaliteit en expressie. Het orgel volgt de zangers en speelt daarbij soms een extra noot, de kleine nootjes in de partituur. De muziek wint aan zeggingskracht door met zorg aandacht te besteden aan de frasering en rusten in acht te nemen. Het Sanctus mag iets forser terwijl het Agnus Dei juist baat heeft bij *piano*.

Ik hoop dat verschillende koren hun voordeel kunnen doen met deze mis!

Nick Goudkuil

DO-UT-DES MUZIEKBLADEN

Kyrie

eenvoudig driestemmig

Andante

mf Ky - ri - e e - lei - son Ky - ri - e e - lei - son Ky - ri - e

6 Ky - ri - e Ky - ri - e e - lei - son Chris - te e - lei - son Chris - te e - lei - son

11 Chris - te e - lei - son Chris - te e - lei - son Chris - te e - lei - son Chris - te e -

16 lei - son Ky - ri - e e - lei - son Ky - ri - e e - lei - son

21 *poco rit.* Ky - ri - e Ky - ri - e Ky - ri - e e - lei - son

Sanctus

eenvoudig driestemmig

Moderato

mf Sanc - tus Sanc - tus Sanc - tus Do - mi - nus De - us

5 Sanc - tus Sanc - tus Do - mi - nus De - us Sa - ba - oth

9 *p* Ple - ni sunt Cae - li et ter - ra

13 Glo - ri - a tu - a Ho - san - na in ex - cel - sis Be - ne - dic - tus

18 qui ve - nit in no - mi - ne Do - mi - ni *f* Ho - san - na in ex - cel - sis

Agnus Dei

eenvoudig driestemmig

Moderato

First system of the musical score, measures 1-5. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 4/4. The tempo is Moderato. The music is for piano (p) and features a simple three-part setting. The lyrics are: Ag - nus De - i qui tol - lis pec - ca - ta mun - di.

Second system of the musical score, measures 6-10. The lyrics are: mi - se - re - re no - - bis Ag - nus De - i.

Third system of the musical score, measures 11-16. The lyrics are: qui tol - lis pec - ca - ta mun - di mi - se - re - re no - bis.

Fourth system of the musical score, measures 17-20. The lyrics are: Ag - nus De - i qui tol - lis pec - ca - ta.

Fifth system of the musical score, measures 21-24. The lyrics are: mun - di do - na no - bis pa - - cem.

DUWEN EN TREKKEN

Leren van andermans fouten... of niet?

Ze waren altijd met z'n drieën, al zag je ze nooit samen. Of eigenlijk vier, maar die vierde hoorde bij de derde. Dat wil zeggen: die twee kenden elkaar ook niet, tenzij misschien toevallig, maar zonder nummer drie ook geen nummer vier. Eigenlijk hadden ze allemaal niks met elkaar. Ze hebben elkaar pas echt leren kennen op de stoep voor de deur, toen ze daar nagenoeg tegelijkertijd werden neergezet. Met nummer vier is dat feitelijk niet gebeurd, maar ja, wat moest die nog nu met name ook nummer drie er niet meer toe deed ...?

Ik bedoel vroeger op school respectievelijk de gymleraar, de muziekdocent, de badmeester en in diens kielzog de buschauffeur. Om met die laatste te beginnen: die had geen werk meer toen het schoolzwemmen werd afgeschaft. De badmeester ook niet. Overigens hoorden die twee wel weer bij elkaar, ook weer zonder het van elkaar te weten, want de badmeester had altijd een ochtendhumeur en de buschauffeur zat altijd vol grapjes en goede zin. De twee vulden elkaar naadloos aan. Je ging met plezier met de bus mee, nam de badmeester op de koop toe en je sprong met plezier weer uit het water in de bus. Pas echt leuk was het zwemmen op dagen dat de badmeester totaal z'n dag niet had. Dan schold hij een baan of drie vanaf de zijkant en liet je dan vrij zwemmen en spelen. Dan was de man op z'n best.

Overigens is de badmeester later buschauffeur geworden. Dat was ook wel lachen: 'Badmeester, of de verwarming misschien wat lager mag achter in de bus?'

Drie en vier. De gymleraar was een fanaat. Hebben we met z'n allen ook gewoon altijd zo gelaten. Overigens, gym stond twee maal per week op het rooster en dan geen flauwekul: je moest meedoen of je wilde of niet en er werd niet gemekkerd over wie de bal moest gaan ophalen en in welk tempo. Dat kon nog in die tijd en dat deed je ook gewoon. Maar als er je hart niet ligt – bij mij niet, maar daar werd in die tijd gewoon geen rekening mee gehouden, gelukkig – dan lijkt zo'n bevlogenheid van zo'n gepassioneerde gymleraar extreem, alhoewel dat woord toen nog niet bestond. Ik zag de goede man laatst nog eens op tv: hij was tot voor kort net als toen al een groot trainer van de nationale top, maar was dertig jaar later blijkbaar nog steeds zoekende naar hoe hij passie en ongekende motivatie ergens zou kunnen laten landen in enigszins relevant succes ... de tijd drong met zijn aanstaande pensionering.

En numero uno op het tableau was de muziekdocent. Misschien zult u zeggen: waar is de pastoor, die kwam toch ook? Jawel, die kwam ook, maar bakte er niks van. En daar laat ik dat verder bij.

Numero uno was de muziekdocent. Hij was ook dirigent van de harmonie in het dorp en zijn kinderen zijn later nog behoorlijk beroemd geworden als muzikant. De man had het. Dat was toen nog geen allesbepalend criterium, maar bij hem werkte dat toen al. En goed! Een bevlogen man, met heel veel humor en altijd boeiende lessen. En je wist: deze man leeft van en voor de muziek. Alles wat hij aanraakte kwam tot klinken. Overigens, slechts aan enkeling van de school is uiteindelijk in de muziek doorgedaan, maar een basis voor alles en iedereen was gelegd!

Ik kom eindelijk tot mijn punt. Ineens werd het woord bezuiniging uitgevonden. Ook in het onderwijs. En het ging daar flink tekeer. Natuurlijk, als het financieel moeilijk gaat, moet je wat doen. En onder de heilige vlag van de bezuinigingen werden ze een voor een eruit geknikkerd: de gymleraar, de muziekdocent en de badmeester. De badmeester het eerst, want die was met z'n bus het duurst. De muziekdocent erachter aan. En tenslotte de gymleraar.

De schatmeesters van schoolbestuur en rijksoverheid toonden zich dik tevreden. Knap staaltje werk, die sanering. En in alle onnozelheid werd gezegd dat iedere juf of meester zelf capabel genoeg was om gym en muziek te geven. Later werden daar ook handenarbeid en godsdienst bij gevoegd. Zwemmen werd wat moeilijker, allicht, zonder bus. Gym werd daarmee standaard wat apenkooien (wel leuk trouwens) en muziek... ik zie die van de zesde klas nog met z'n blokfluit proberen de meest eenvoudige melodie voor te fluiten. We zijn nooit door welk liedje dan ook heen gekomen. De bezuinigingsoperatie werd met groot succes uitgevoerd, hoewel de patiënt overleed.

Twintig jaar later begon men te klagen over de ongezonde leefwijze van de jeugd op vandaag en dat die nauwelijks meer beweegt. En nog eens tien jaar later klaagt alles en iedereen erover dat geen mens meer een noot kan lezen en dat zingen in optima forma niet meer dan rappen of karaoke is geworden. Doet de microfoon het niet, kan niemand meer 'zingen'. Muziekverenigingen weten niet hoe ze aan jeugd moeten komen, als er zich iemand meldt moeten ze bij Adam en Eva beginnen met muziekles (met alle kosten van dien). En als het wat begint te worden, zwemt de studerende jeugd uit. Je hebt in al die jaren hooguit een basis kunnen leggen en weinig kunnen verfijnen, zonder die vroegere basismuziekles in de scholen. Het is daarom dat de provincie nu met name zo hoog inzet en veel geld investeert in een nieuw muziekproject in het basisonderwijs, waarbij muziekvereniging en basisschool samen verantwoordelijkheid dragen. De provincie en de school zijn er zich zeer wel van bewust dat een en ander noodzakelijk is voor de leefbaarheid van dorpen. Hadden ze dat toen maar ingezien ...

Nu dan mijn punt. De kerken zitten financieel in zwaar weer. Oplossing? Bezuinigingen! Staatje van kosten en lasten en een rode pen door duur personeel en we kunnen weer! Maar hebben we dan niks geleerd van het onderwijs? Natuurlijk, vakmensen zijn duur, maar dat geldt niet alleen voor de kerkmusicus maar ook voor de loodgieter, de klokkenmonteur, de verwarmingsinspectie, de dakdekker en de voeger. Alleen, die kosten vinden we gewoon, want ja ... Maar voor de rest volgen we graag de beproefde dwaalwegen van het onderwijs, blijkbaar. Kerkmuziek? Ach, dan kan toch iedereen, dat moet degene die voor de klas staat in een parochie er maar bij doen. Vakkennis? Mwah... waar is dat nodig?

Door heel de provincie worden kerkmusici op straat gezet of minstens gekort op hun inkomen. Niet zelden gebeurt dat op uitgesproken lompe wijze, waarbij natuurlijk ook de reacties over en weer soms op even lompe wijze onderhouden worden. Op tijd met elkaar in gesprek gaan en komen tot parochieel kerkmuzikaal beleid is nodig, en niet pas als de nood aan de man is. Vooropgesteld: de Gregoriusvereniging dringt er al langer op aan dat ook de kerkmuziek moet meedeinen op de golven van de tijd en dat er goed gekeken moet worden naar hoe een en ander wellicht ook inderdaad goedkoper kan. Maar toch altijd zonder verlies van kwaliteit. En dan heb je toch goede, vakbekwame musici nodig. En als je dat van groot belang acht, mag het je vanzelf ook wat kosten. Dat doen we met de kerkgebouwen ook.

De problemen in het onderwijs zijn groot en niet eenvoudig op te lossen. Je moet weer van voren af aan beginnen, terwijl er jarenlang de andere kant op is gekeken en veel mogelijkheden onbenut gelaten, want te duur. Over vijftientig jaar kun je de rekening gaan opmaken: wat heeft de inhaalslag gekost en wat zou het gekost hebben als we gewoon goed hadden doorgeboerd? En ik vrees dat we dan moeten concluderen: 'Hadden we het toen maar gewoon zo gelaten en het gekoesterd...!' In het onderwijs en bij de muziekverenigingen lijkt men nu de wonden. Als kerk staan we voor belangrijke keuzen...

Ed Smeets

VANAF DE ORGELBANK

In 1877 werd door Emile Berliner de microfoon uitgevonden. Een geweldig apparaat waardoor we in onze kerken het woord Gods door de ruimte kunnen laten schallen. Met de komst van de geluidsversterking werd ook de ouderwetse preekstoel overbodig. Een verhoogd spreekgestoelte met een afdak om de klank van de spreker de ruimte in te slingeren, en verstaanbaar te maken. Nu was het vóór het jaar 1877 ook niet nodig om verstaanbaar te zijn, natuurlijk met uitzondering van de preek gericht aan de gelovigen. De mis werd namelijk opgedragen met de rug van de priester naar het volk gekeerd. De gemeenschap was toeschouwer van een ritueel dat zich grotendeels afspeelde tussen priester en God. Sinds die tijd is er toch wel veel veranderd. Geloven en

vieren doen we samen. Dat is ook goed. Samen zingen en vieren verbind. Denk maar aan de voetbalstadions waarin de liederen schallen en de “wave” op de tribune rondgaat. Alleen die microfoon is een dingetje wat toch nog altijd voor de nodige storing in de liturgie zorgt. Te hard, te zacht, met ruis of soms gewoon vergeten aan te zetten. Ook worstelen we altijd met de lichaamslengte. We buigen ernaartoe of komen er niet bij. We kunnen het knopje niet vinden. Of krijgen het ding niet op de standaard bevestigd. Het draadloze bereik is niet voldoende voor achter in de kerk. Of de batterijen zijn weer eens op.

Een ding is in 140 jaar microfoon echter niet veranderd. Als we het spreekbuisje willen testen worden er altijd een paar ferme tikjes op gegeven. Iets wat de gevoelige techniek nu juist niet kan verdragen. Maar ja, je hoort wel of het ding aan staat. En dan nog de versterker in de sacristie waarop briefjes zijn geplakt met ware doodsbedreigingen voor de onbevoegde onverlaat die aan de knoppen durft te draaien. Ook het gehoorapparaat hebben we te danken aan de uitvinding van de microfoon. Het is echter wonderlijk om te ervaren dat in de hedendaagse vieringen er een onzichtbare maar hoorbare strijd uitgevochten wordt tussen de geluidsversterking van de verzender en de geluidsversterking van de ontvanger. Het is als een strijd tussen David en Goliath waarvan de uitkomst nog onbeslist is. Het is nog niet duidelijk wie er het hardst piept. De microfoon of het hoortoestel.

Misschien is het kleiner worden van de kerkgemeenschappen wel een weldaad voor onze oren. Samen vieren. Lekker dicht bij elkaar zonder stekkers en batterijen.

Gezellig vóór in de kerk, van aangezicht tot aangezicht. Met achter in de kerk de zachte klanken van een echt orgel. (gerenoveerd!) Of klink ik nu te protestants?

AV

ZINGEND TEN STRIJDE

Laat ik maar direct met de deur in huis vallen, het zingen van samenzangliederen is gevaarlijk. Voordat u nu wit van woede dit blad weglegt, zal ik even uitleggen wat er aan de hand is.

De kracht van muziek is zo groot dat al zins mensenheugenis het gezamenlijke lied gebruikt wordt om kracht uit te stralen en "samen sterk" gevoel te bevorderen. Op zichzelf lijkt dat heel positief te zijn. Maar er is ook een gevaar. Een lied kan zoveel emotie opwekken tijdens het zingen, dat de massa daadwerkelijk in beweging komt en bijna niet te stoppen lijkt. Een goed voorbeeld hiervan is het voetballied c.q. de spreekkoren. Verzen die veelal niet de meest vredelievende boodschap uitstralen.

In het kerklied is het God die regelmatig aangeroepen wordt om tussen vijand en slachtoffer in te komen staan. Ter bescherming. En zo hoort het ook. We vragen hulp en kracht en hopen dat het onheil dat ons bedreigt gekeerd kan worden. In het nog niet zover achter ons liggende verleden schreef men vaak katholieke liederen die tijdens massabijeenkomsten of processies gezongen werden. Bij deze liederen was het niet altijd duidelijk of ze met integere bedoeling werden gezongen of om andersdenkende uit te dagen. "Aan u o Koning der eeuwen" is zo'n lied waarvan ook wel wordt gezegd dat het gebruik ervan een reactie is op de communistische liederen die met hart en ziel gezongen werden tijdens bijeenkomsten van de arbeiders. Ook bij onze Belgische burens vinden we liederen met een titel zoals: "Maria van Vlaanderen".

Een lied dat zo doorspekt is van eigen nationale gevoelens dat het doel van dit lied nu niet bepaald "religieus verbindend" kan worden genoemd. Na het tweede Vaticaanse Concilie zien we gelukkig een afkeer van dit genre lied. Slaan we de oude liedbundels van voor de Tweede Wereldoorlog er op na dan kunnen we daar ook blij mee zijn. De tijd van muzikale kruistochten tegen andersdenkende zou voorbij moeten zijn. Ik voel me dan toch meer aangesproken door deze tekst van Huub Oosterhuis.

Gij die geroepen hebt "licht", en het licht werd geboren
en het was goed, het werd avond en morgen, tot op vandaag.
Gij die geroepen hebt "o mens", en wij werden geboren.
Gij die mijn leven zo geleid hebt tot hiertoe dat ik nog leef.

*Refrein: Omdat Gij het zijt, groter dan ons hart
die mij hebt gezien, eer ik werd geboren.*

Gij die liefde zijt, diep als de zee
flitsend als weerlicht, sterker dan de dood,
laat niet verloren gaan één mensenkind.

Gij die geen naam vergeet, geen mens veracht,
laat niet de dood die alles scheidt en leeg maakt,
laat niet de tweede dood over ons komen.

*Refrein: Omdat Gij het zijt, groter dan ons hart
die mij hebt gezien, eer ik werd geboren.*

Voor allen die gekruisigd worden, wees niet niemand.
Wees een toekomst ongezien.

Voor mensen die van U verlaten zijn,
voor allen die hun lot niet kunnen dragen,
voor hen die weerloos zijn in de handen van de mensen.

Voor uw naamgenoten in ons midden:
vluchtelingen, vreemden, wees niet niemand.

Voor hen die kracht uitstralen, liefde geven, recht doen,
dat zij staande blijven in ons midden.

*Refrein: Omdat Gij het zijt, groter dan ons hart
die mij hebt gezien, eer ik werd geboren.*

Gij die tegen alle schijnbaar noodlot in, ons vasthoudt.
Gij die vreugde schept in mensen,
Gij die het woord tot ons gesproken hebt dat onze ziel vervult,
laat ons niet leeg en verloren en zonder uitzicht,
doe ons opengaan voor het visioen van vrede
dat sinds mensenheugenis ons roept.

*Refrein: Omdat Gij het zijt, groter dan ons hart
die mij hebt gezien, eer ik werd geboren.*

UIT DE OUDE DOOS (1)

'Hier zijn we weer eens met de mededelingen...' zo begint het juninummer uit 1956 van het contactblad van het Bestuur der St. Gregoriusvereniging in het Bisdom Roermond. In Roermond hebben onze vrijwilligers in de loop der jaren een indrukwekkend archief bijgehouden. De oude uitgaven zijn interessant om te lezen en toveren regelmatig een ingehouden lach op ons gezicht... veel is herkenbaar, ook zestig jaar later nog! Ter lering en vermaak putten we er hier graag uit.

In deze aflevering: juni 1956, redactie Dr. H. Litjens

Rubriek 'Van de redactie'

't Is de bedoeling dat niet alleen de directeur en de bestuursleden maar ook de koorzangers deze "Mededelingen" lezen. Mocht u het niet ontvangen hebben, ligt het waarschijnlijk bij de pastoor.

Nieuwe encycliek over de kerkmuziek

't Laten zingen van dames in het kerkkoor is dus niet meer verboden. Dat wil echter niet zeggen, zoals sommigen schijnen te menen, dat men nu maar overal dameskoren moet oprichten. De pastoor die hiertoe wenst over te gaan zal daarvoor dus de goedkeuring van de bisschop moeten vragen. Sommigen schijnen ook te denken dat het verlot om andere instrumenten dan het orgel in de kerk toe te laten 'n aansporing is om dit nu zoveel als mogelijk te doen. Er moet gezorgd worden dat de uitvoeringen esthetisch verantwoord zijn en geschieden door kundige musici. In verband hiermee hebben de Nederlandse bisschoppen bepaald dat een koor voor de uitvoering van een mis met orkestbegeleiding verlot moet vragen aan de bisschop.

Rubriek 'Jaarverslagen'

Van de 300 jaarverslagformulieren die we de koorbesturen hebben toegestuurd zijn er slechts 78 teruggestuurd. De jaarverslagen zijn nodig voor het bijhouden van een cartotheek. In 40 kerken bestaat volkszang. In 25 daarvan is men tevreden over het resultaat, in 10 matig. Er zijn 3 koren die toog en superplie dragen, 24 koren hebben in totaal 167 zangers in opleiding. En er zijn 9 koren die totaal 38 gediplomeerde koorzangers hebben. "Ons koor is overtuigd van het nut van de dekenale korenbond, maar niet van de Sint Gregoriusvereniging. U ontvangt daarom wel dit verslag, maar niet onze contributie".

De secretaris die ons dit geschreven heeft, heeft zich blijkbaar niet gerealiseerd dat er zonder St. Gregoriusvereniging waarschijnlijk geen enkele korenbond zou bestaan. Wij nemen het de secretaris niet kwalijk daarvan niet op de hoogte te zijn. Het is immers onmogelijk alles te weten. In Roermond is 't de klacht van alle kerkkoren (nvdr: NB 1956!) dat men geen nieuwe zangers meer kan aantrekken. Bij jongemannen is er geen belangstelling voor de zang der kerk. Veel hangt echter ook af van de activiteit van het koor en het bestuur. Persoonlijke wer-vingsacties leveren resultaat op, leert de ervaring. Jongenskoren blijven het reservoir waaruit men putten kan voor de mannenkoren. "Bij ons moet het koor groeien tegen de verdrukking in. Er is weinig animo bij zangers, zwak repetitiebezoek en weinig morele steun. Heer, red ons, wij vergaan!" Ja, het leven is moeilijk. Ik bewonder degenen die het toch volhouden en offers weten te brengen. "Onze aansluiting bij de St. Gregoriusvereniging was een desillusie. Het enige dat we gemerkt hebben was het betalen van de contributie". Vele koren klagen over hun dekenale korenbond die niet meer bestaat of niet actief is. De koren kunnen zelf echter ook wat doen. Laten ze niet afwachten maar contact opnemen!

ADVERTENTIE

Wie heeft er nog ongeveer 30 exemplaren van de bundel "Gezangen voor Liturgie" over. U zou er mijn koor een groot plezier mee doen." (Het mogen er ook 50 zijn!)

Ad Voesten

avoesten@xs4all.nl

JUBILEA

ONDERSCHIEDINGEN IN ZILVER

Maastricht, *Parochie H. Walburga*, Mw. R. Hermans-Bams (25 jarig jubileum)

Maasbracht, *Parochie St. Gertudis*, Dhr. Toon Janssen

ONDERSCHIEDINGEN IN GOUD

Hoensbroek, *Mariarader Vrundsjapskoer*, Mw. Ria Gransier-Knubben (40 jaar jubileum)

Meijel, *Parochie H. Nicolaas*, Mw. N. Sonnemans / Mw. A. Vestjens-van Lier (40 jaar lid)

Tienray, *Parochie O.L.Vrouw Troosteres der Bedrukten*, Mw. H. Dinghs (40 jaar lid)

OVERIGE HULDIGINGEN d.m.v. EREDIPLOMA en/of KAARS.

Bemelen, *Parochie H. Laurentius*, Dhr. H. Van Trier (75 jaar Koorjubileum)

Rimburg, *Parochie H. Drievuldigheid*, Dhr. Piet Nickel (70 jarig jubileum)

INSIGNES

Bocholtz, *Parochie H. Jacobus de Meerdere*, Dhr. J. Brauwiers (60 jaar)

Griendtsveen, *Parochie H. Barbara*, Mw. J. Venner-Spreuwenberg (50 jaar)

Kerkrade, *Parochie H. Petrus-Maria Ten Hemelopneming*, Mw. Finy Herpers (50 jaar)

Merkelbeek, *Parochie H. Clemens*, Dhr. Lei Simons (60 Jaar)

Het diocesaan bestuur wenst alle hiervoren vermelde koren koorzangers van harte proficiat met de hun toegekende onderscheidingen vanwege hun kerkmuzikale trouw aan de lofzang Gods.

VERSLAG KIA

Koreninstructieavond Koorkring Echt

Op vrijdag 4 november 2016 vond in de parochiekerk van de H. Judocus te Sint Joost de jaarlijkse koreninstructieavond plaats. Het thema van de avond was "vreugde en blijdschap." Tijdens de dirigentenbijeenkomst werd het idee geopperd om deze avond in een iets gewijzigde vorm te houden. In een aantal koren hadden leden aangegeven vanwege leeftijd en andere redenen liever niet meer aan de KIA te willen deelnemen. Met name het zich op het priesterkoor presenteren aan andere koren vond men moeilijk worden. Daarop werd het idee gelanceerd om koren te laten samenwerken en samen te laten deelnemen. Aldus geschiedde. Een en ander had tot gevolg, dat drie koren een eigen programma presenteerden. Twee dameskoren zochten de samenwerking en zo ook twee gemengde koren. Tot slot brachten de heren van drie koren gezamenlijk een gregoriaans programma.

Verder was er nog een nieuw aspect toegevoegd: er werd tussen de verschillende presentaties een kort gedicht of ander stukje tekst voorgelezen, dat betrekking had op het gekozen thema.

De reeds jaren gebruikelijke drie momenten van samenzang bleven onderdeel van deze korenavond.

Mevrouw Annie Jansen, namens de Sint Gregoriusvereniging aanwezig als adviseur, was na afloop lovend over deze avond en het geboden programma. Zij meende zelfs het gebruikelijke spreekwoord 'zingen is twee keer bidden' te kunnen aanvullen met 'samen zingen is drie keer bidden.'

Het bestuur van de koorkring is zeer tevreden over deze gewijzigde opzet. Het is de hoop van het bestuur dat koren die dit jaar nog afzagen van deelname, volgend jaar op basis van deze opzet alsnog gaan meedoen.

Na afloop van de zangavond was er nog een nazit in Het Patronaat, waar koffie en cake werden verzorgd door de dames van het dameskoor van Sint Joost.

*Namens de Koorkring Echt,
Jan van Erdewijk*

BEKENDE GOSPELZANGER GEEFT WORKSHOP

De bekende Amerikaanse gospelzanger dr. Raymond Wise geeft in het weekeinde van 27 en 28 mei een tweedaagse workshop in Kerkrade voor iedereen die graag gospelmuziek uitvoert. De workshop is een onderdeel van het internationale koorfestival CantaRode. Wise is in eigen land al jaren een bekend dirigent, zanger, muziekdocent en predikant. Hij studeerde onder meer Afro-Amerikaanse muziek aan de universiteit van San Francisco en opera, kunst en Duitse taal aan het Instituut voor Europese Studies in Wenen. Sinds ruim dertig jaar heeft Wise zich toegelegd op gospelmuziek. Als zanger en dirigent won hij vele prijzen. Hij doceert aan diverse universiteiten en ontving tal van onderscheidingen. Ook bracht hij diverse CD's uit.

De Gospelworkshops vinden plaats in de muziekschool in Kerkrade. Op zaterdag en zondagochtend zijn er diverse sessies en repetities, op zondagmiddag wordt de workshop afgesloten met een concert in Abdij Rolduc. Iedereen is welkom om deel te nemen. Een inschrijfformulier is te downloaden via www.cantarode.nl

Tijdens genoemd weekeinde komen tevens drie koren van naam naar Kerkrade. Het betreft de Alabama University Singers uit Amerika, het kamerkoor Cant'ella uit Duitsland en het jeugdkoor Cantitare uit Vlaanderen. Zij verzorgen op vrijdagavond een concert in de Sint-Lambertuskerk in Kerkrade. Op zaterdag en zondag zijn de koren ook op andere plaatsen in de regio te horen. Kijk voor het hele festivalprogramma op bovengenoemde website.

Meer informatie: Secretariaat van de Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond: Swalmerstraat 100, 6041 CZ Roermond. T: 0475-386725. E: sgv@bisdom-roermond.nl. www.sgv-roermond.nl.

Sint-Gregoriusvereniging

in het Bisdom Roermond

Workshop

De ouder wordende stem...

KEEP
CALM

AND
SING
ON

Dat koren vergrijzen, is niets nieuws.

Dat we binnen de grenzen van het mogelijke
er alles aan willen doen om de stem optimaal
tot klinken te blijven brengen, ook niet...

Harrie Spronken geeft op verzoek van de SGV en in samenwerking met VNK
Limburg graag een workshop over deze 'ouder wordende stem'.

Iedereen is welkom!

Harrie Spronken (Sittard '56) studeerde **zang, piano en schoolmuziek** aan de conservatoria van Maastricht en Luik. Tussen 1996 en 2014 gaf hij **anatomie** en methodiek **zang** aan het Maastrichts conservatorium. Als **solist** verleende hij zijn medewerking bij verschillende oratoria. Een kleine dertig jaar werkte hij als **dirigent** voor de Limburgse Koorschool

Cantarella. Verder verrichte hij pionierswerk op het gebied van **koorscholing**. In juli 2011 ontving hij de **Limburgse Koorprijs**. Sinds 2012 houdt Harrie zich intensief bezig met het **wel en wee van de ouder wordende stem**...

Tijdens de workshop ervaart u hoe u met bijvoorbeeld 'Lax Vox' uw oefeningen voor een goede zangtechniek kunt doen. Een vermoeide stem komt weer tot leven. Ontdek dit alles tijdens deze spetterende workshop!

Zaterdag 4 maart 't Stift Susteren alv. klein kerkzanger
Zaterdag 11 maart J. Phuij Hoerdt Scanderstr 81 H
Zaterdag 25 maart Annak n te Maastricht (s alt 2) ia Regia 00
Zaterdag 22 april k te Leunen Kapelweg 1 Venray

UITVERKOCHT

Telkens van 14 uur tot 16.15 uur. De workshops zijn toegankelijk voor iedereen, ook niet-kerkzangers. Er wordt een kleine bijdrage gevraagd van € 5,- ter plekke te voldoen.

Anmelden is verplicht: telefonisch 0475-386725 of via email sgv@bisdom-roermond.nl

U bent van harte welkom! Koffie en thee staan in de pauze voor u klaar!

sgv@bisdom-roermond.nl

www.sgv-roermond.nl

KOORSECRETARIS - DIRIGENT - ORGANIST

- Aan alle parochiegeestelijken wordt één exemplaar van 'Koorgeleide' toegezonden.
- Elke koorsecretaris in de parochies ontvangt eveneens één exemplaar om dit binnen het koor te laten rouleren. **Mocht de adressering van het koorsecretariaat niet (meer) juist zijn, gelieve dit dan te melden aan het diocesaan secretariaat SGV in het bisdom Roermond.**
- Een persoonlijk abonnement voor 4 nummers per jaargang is mogelijk door € 7,- per jaar over te maken op ons postbanknummer (zie onder).

LEDEN VAN DE ALGEMENE VERGADERING VAN DE SINT-GREGORIUSVERENIGING IN HET BISDOM ROERMOND

Vicaris Drs. E. Smeets pr., voorzitter

Kerkberg 7, 6374 ES Landgraaf (045-5312378)

Mw. M. van Helvert-Willeme, secretaris

Randenborgweg 2, 6118 GE Nieuwstadt (046-4854140)

Drs. G. Moonen RC, penningmeester,

Bob Boumanstraat 26, 6042 EH, Roermond (0475-386772 werk)

Mw. A. Jansen, Volksplein 95-C, 6214 PC Maastricht (043-3216892)

D. Jansen, Hoogstraat 11, 6017 AP Thorn (0475-562187)

Mw. I. Janssen-Widdershoven, Millenerstraat 24, 6118 CB Nieuwstadt (046-4858242)

A. Kerkhof, Hoenderbroekstraat 72, 3620, Lanaken, België (0032-89723936)

W. Leenen, Ginkelstraat 118, 5911 ES Venlo

J. Steijvers, Aldenhoven 28, 6093 HB Heythuysen (0475-496456)

C. Tonnaer, Arlo 32, 6041 CJ Roermond (0475-592276)

J. Vanhommerig, Deken Fabiusstraat 5, 6118 EN Nieuwstadt (046-8881570)

A. Voesten, Molenstraat 7, 5975 AE Sevenum (077-3662479)

Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond (SGV)

Postadres: Postbus 470, 6040 AL Roermond
(ook voor het aanvragen van onderscheidingen)

Bezoekadres: Swalmerstraat 100, 6041 CZ Roermond
(secretariaat en documentatiecentrum te bezoeken, cq. telefonisch te bereiken op:
maandag en woensdag van 10.00 tot 12.00 uur en vrijdag van 14.00 tot 16.00 uur).

Website: www.sgv-roermond.nl

Telefoon: 0475-386725 / fax: 0475-386797 / e-mail: sgv@bisdom-roermond.nl

Bankrelaties: ABN Amro NL45ABNA0229852599 en ING bank: NL62 INGB 0001028074
beide t.n.v. 'Sint-Gregoriusvereniging, postbus 470, 6040 AL Roermond'

